

Formanden: Til Foretagelsen af de to følgende Sager paa Dagsordenen kræves Tingets Samtykke. Hvis ingen udtaler sig derimod, vil jeg anse Samtykket for givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 448 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2757).

Der var udenfor Betænkningen intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bramsen): Udvalget er jo enigt om at betegne denne Lov som betimelig og nødvendig, og den Omstændighed, at Forslaget er udgaaet fra en Kommission af sagkyndige paa dette særlige Omraade, der i øvrigt er ret ukendt for almindelige Rigsdagsmænd, har naturligvis lettet Udvalgets Arbejde. Men i det vigtigste Spørgsmaal af alle dem, som Lovforslaget omhandler, har det paa den anden Side vist sig, at der har været en afgørende Meningsforskel indenfor Kommissionen, og det har atter gjort Udvalgets Opgave noget vanskeligere og noget mere ansvarsfuld, end den ellers vilde have været.

Lovforslaget har to Hovedformaal. Det første er at gøre det muligt, at Stærkstrømsanlæg tilvejebringes der, hvor Regeringen mener, at Tilladelse dertil bør gives, saa at den enkelte, hvis Ejendom bliver berørt af Ledningerne, ikke skal kunne modsætte sig deres Anbringelse og derved hindre Udførelsen af det hele Værk. Det er det ene Formaal med det foreliggende Lovforslag. Det andet er at give Lovregler for elektriske Anlægs Oprettelse og Vedligeholdelse, da de jo medføre en betydelig Fare, baade for Liv og Gods, for saa vidt de ikke blive udførte forsvarligt. Hertil slutter sig saa en Række Bestemmelser angaaende Erstatningsansvaret for Driftsulykker, naar saadanne, trods de tagne Forholdsregler, finde Sted. Nu er Sagen den, at et Flertal indenfor den af

11 sagkyndige Herrer bestaaende Kommission, nemlig 6, har ment, at man i Henseende til Garanti for Arbejdets Udførelse kunde nøjes med et Regulativ eller Reglement — det er det, som ærede Medlemmer ville se som Bilag til det foreliggende Forslag — samt med de Regler, som ere givne i den lille Lov af 1903, ved hvilken der blev aabnet Adgang for Kommunalbestyrelserne til at autorisere Installatører indenfor Kommunens Omraade. Ganske vist ønsker ogsaa dette Flertal, at der indføres en Statsprøve for Installatører, men det er kun, fordi disse Anlæg, særlig Højspændingsanlægene, ville strække sig ud over adskillige Kommuner, saaledes at de for den enkelte Kommune autoriserede Installatører, der ikke kunne fungere indenfor Kommunens Omraade, ikke her ville kunne gøre Fyldest. Det er altsaa kun til disse særegne Anlæg, at Flertallet i Kommissionen har ment, at der skulde kræves garanteret fagdygtige Installatører; dog har det desuden ønsket Kontrol med Anlæg, der ere ganske specielt farlige paa Grund af Fugtighed, saaledes som man vil se dem nærmere definerede i Udkastet til Regulativet. Der tales der om Rum, i hvilke der kan opstaa Eksplosionsfare, eller hvor stærk eller godt ledende Fugtighed eller andre Grunde vanskeliggøre Vedligeholdelsen af Isolationen og formindske Modstanden i de der beskæftigede Personers Legemer. Ud over de store Højspændingsanlæg og disse ganske specielle Undtagelser var det ikke Flertallets Mening, at der skulde øves nogen Kontrol med Anlægene, men de 5 andre Medlemmer af Kommissionen vare af den stik modsatte Mening, idet de gjorde gældende, at overalt, hvor der var Tale om Stærkstrømsanlæg, det vil altsaa sige om almindelige elektriske Anlæg, fra det mindste til det største, skulde der kunne benyttes eksaminerede Installatører. Den Vanskelighed, Udvalget havde at overvinde, hidrørte altsaa fra, at der paa dette afgørende Punkt var en saa stor Uoverensstemmelse mellem de sagkyndige. Det var da nødvendigt at overveje, hvad Bevæggrunden kunde være til, at Flertallet ikke ønskede, at man skulde gaa saa vidt i Henseende til Kontrol, som Mindretallet ønskede. Bevæggrunden har da, som det fremgaar af Betænkningen, vist sig at være Hensynet til det ønskelige i, at elektriske Anlæg kunne finde den størstmulige Udbredelse i Befolkningen og kunne naa ind i de mindre Virksomheder og de smaa Hjem. Man var bange for, at man